

Język prac magisterskich

Praca magisterska jest formą raportu sporządzanego po zrealizowaniu celu badawczego, dlatego nawet fragmenty, które w momencie ich tworzenia odnoszą się do przyszłych działań, powinny być zredagowane w czasie przeszłym. Na przykład, kiedy autor w metodyce badań doświadczalnych pisze: „wyniki tych eksperymentów zostaną opisane w kolejnym rozdziale”, brzmi to niespójnie dla czytelnika, który już ma skompletowany egzemplarz pracy w rękach i dla niego „wyniki eksperymentów” są już opisane.

Podczas redagowania pracy magisterskiej:

1. Rozpoczynamy od czasu teraźniejszego, przedstawiając istotne dla tematu pracy fakty i zjawiska,
2. Większość pracy redagujemy w czasie przeszłym, opisując zidentyfikowane przez autora problemy (badawcze, projektowe itp.), ukazując wybór metody postępowania oraz raportując sposób realizacji celu pracy,
3. Przechodzimy do czasu teraźniejszego, opisując odkryte zależności, zaprojektowany obiekt, zidentyfikowane zjawiska czy opracowaną technologię,
4. Możemy zakończyć czasem przyszłym, podając rekomendacje lub sugestie dla dalszych działań.

W trakcie redagowania sekcji „opis wybranej metodyki” konieczne jest jasne jej odróżnienie językowe od rozdziału „wyniki badań”. Dla opisu metodyki charakterystyczne są sformułowania takie jak: „postanowiono wykonać”, „zdecydowano się zmierzyć”, natomiast dla wyników badań: „wykonano”, „zmierzone”.

Praca magisterska powinna mieć ciągłą strukturę, co oznacza, że każdy kolejny rozdział powinien wynikać z poprzedniego. Redagując tekst, należy unikać zdań nadmiernie rozbudowanych, które mogą być dla czytelnika wieloznaczne, trudne do

zrozumienia i zdecydowanie pogarszają jego percepcję. Praca magisterska nie powinna zawierać literackich środków wyrazu, takich jak alegorie, aluzje, animizacje, antropomorfizacje, archaizmy, kolokwializmy, metonimie, pytania retoryczne, wykrzyknienia itp. Teksty techniczne powinny przede wszystkim spełniać funkcję informacyjną. Dla jasności przekazu dopuszczalne są powtórzenia, zwłaszcza terminów technicznych. Zalecane jest używanie terminów powszechnie akceptowanych w danej dyscyplinie, a jeżeli wprowadzone są własne nazwy, które mogą być wieloznaczne, powinny być one precyzyjnie zdefiniowane we wstępie pracy. Należy unikać użycia terminów z technicznego żargonu, slangowych wyrażen z języka potocznego, a także tworzenia własnych skrótów terminów.

Pisanie w formie bezosobowej lub w trzeciej osobie jest preferowane, pamiętając o wyraźnym rozróżnieniu między własnymi opiniami i osiągnięciami a tymi, które pochodzą od cytowanych autorów. W tekstach technicznych nadrzędna powinna być funkcja informacyjna nad innymi funkcjami języka, a jednoznaczność przekazu powinna być zawsze priorytetem.

W pracy magisterskiej nie stosujemy literackich zabiegów stylistycznych, tzw. ozdobników, takich jak alegorie, aluzje, animizacje, antropomorfizacje, archaizmy, kolokwializmy, metonimie, pytania retoryczne, wykrzyknienia itp. Teksty techniczne charakteryzują się nadrzędnością funkcji informacyjnej nad innymi funkcjami języka. Powtórzenia, zwłaszcza terminów technicznych, są dopuszczalne dla jasności przekazu.

Pisanie w formie bezosobowej lub w trzeciej osobie jest zalecane, z wyraźnym rozróżnieniem między opiniami i osiągnięciami autora a opiniami i osiągnięciami cytowanych autorów. Unikaj stosowania żargonu technicznego, slangowych wyrażen z języka potocznego oraz tworzenia własnych skrótów. W przypadku wprowadzenia własnych terminów, które mogą być wieloznaczne, zdefiniuj je dokładnie we wstępie pracy.

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.